

předpisy. Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 8 Kč, stran 70.

Autor podává tu úplný text zákona ze 24. II. 1934, č. 33 Sb. z. a n. a připojuje podstatné části materiálů i vlastní poznámky. Materiály i poznámky přiřčeny jsou k jednotlivým ustanovením zákona a přispějí jistě k provedení zákona v praxi. Nutno pochváliti, že autor vzal zřetel k novější literatuře exekučního práva, zejména tuzemské, a s ohledem na projevené tu názory vypracoval i svoje poznámky. Autor, který je úředníkem ministerstva spravedlnosti a jako takový se asi též účastnil prací na tomto zákoně, snaží se ovšem zákonný text leckde obhájit, ač plný úspěch nelze mu vždy přiznati. De lege ferenda — zejména po stránce legislativní techniky — má zákon řadu neodpustitelných vad a lze se s nimi smířiti jen potud, pokud zákona nebude příliš často v praxi používáno. Kdyby však mělo dojiti k právě obrácenému výsledku, možno předvídati značný chaos v judikatuře, a sotva bude příliš pomoheno zemědělcům, v jejichž prospěchu je zákon vydáván.

ý.

JUDr. K. L o u l a: Zákon o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti nezaměstnaným s materiáliemi a prováděcími předpisy. Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 5 Kč, stran 40.

I tady podává autor tímž způsobem text zákona spolu s materiáliemi a svými poznámkami. V celku lze odkázati na hořejší stručný referát, neboť i zákonodárný účel obou zákonů je společný i legislativní vady shora zmíněné se tu opakují. Též zpracování autorovo je stejně pečlivé a opírá se i tu o novější vědeckou literaturu.

ý.

Leopold Z i m m e r l: Sachverständige Laienrichter? (Recht und Staat in Geschichte und Gegenwart No 112.) Tübingen, J. C. B. Mohr 1934, str. 43, 1'50 M.

Autor, dříve docent ve Vídni a nyní univ. profesor v Marburce, zabývá se institucí soudců laiků výhradně s hlediska soudnictví trestního. Soudí, že tato instituce pozbyla sice v novém Německu smyslu, pokud jde o dosavadní formu zděděnou po liberalisticko-demokratickém období, že však může býti nahrazena odbornými soudci laiky, kteří mají určité speciální znalosti potřebné k rozhodnutí případu. Tak je tomu tam, kde třeba rozhodnouti o užití zabezpečovacích opatření, zejména v řízení proti osobám mladistvým. Mimoto navrhuje autor přihrání laického soudce s odbornými znalostmi (lépe bylo by mluvit o soudci dočasném na rozdíl od stálého) mimo jiné i tam, kde jde o posouzení příčetnosti obviněného a vůbec o rozhodování lékařských, politických a vojenských otázek.

Pokud jde o trestní řízení proti osobám mladistvým, nedoporučuje Zimmerl nic neobvyklého, jak patrně na př. i z našeho zákona o trestním soudnictví nad mládeží. Pokud se týče návrhu

na širší uplatnění tohoto principu, zejména v rozhodování o přičetnosti atd., vystavuje se autor stejné námitce jako bývá činěna proti dočasným soudcům v civilním řízení (u obchodních soudů a pod.), že dočasný soudce zde vlastně přejímá funkci znalce bez možnosti náležité kontroly znaleckého posudku. Váhu této námitky bylo by arci možno oceniti teprve, kdyby byl autor připojil zevrubný návrh, z něhož by bylo patrné postavení dočasného soudce v trestním řízení. Ve stručném pojednání, omezujícím se jen na hlavní směrnice, nemohl to arci učiniti. I tak zůstává však velmi zajímavý spisek dokladem tendence k odborným dočasným soudcům, která se na úkor porot nesporně projevuje v moderním zákonodárství. Důvody pro tuto instituci shrnul autor velmi systematicky a přehledně.

V. S.

Recueil de documents en matière pénale et pénitentiaire. Bulletin de la Commission internationale pénale et pénitentiaire, vol. III, livraison 4. Staempfli & cie., Berne. Roční předplatné 25 šv. fr., sešit 7'50 šv. fr.

Publikace tato přináší především obsah některých významných trestních zákonů, vydaných v jednotlivých státech v letech 1933 a 1934. Pozornosti zaslouží, že zákony ty usilují z největší části o ochranu státu proti útokům zvenčí (tak německý zákon z 24. dubna 1934, belgický z 19. července 1934) i proti vnitřním nepokojům. Do této skupiny náležejí hlavně belgické zákony, stíhající účastenství na vojenských deliktech a propagandu, ohrožující doplňování a kázeň armády, zákony zakazující soukromou milici a doplňující dosavadní předpisy o obchodu zbraněmi a jejich nošení, dánské zákony o zákazu nošení uniforem, o zákazu určitých sdružení, o obchodu zbraněmi, jejich vyrábění a držení, finský zákon o udržování pořádku a bezpečnosti, nizozemský zákon, zakazující zevní označení, jež má býti výrazem politické příslušnosti. Z československého zákonodárství, o němž pojednává odb. rada Dr. Jadrníček, třeba sem řaditi zákony č. 124 a 126 z r. 1933, jimiž byly pozměněny a doplněny zákony tiskové a zákon na ochranu republiky.

V. S.

Bibliografie.*)

I. Věci obecné.

Řídí univ. prof. dr. Vl. Solnař.

Albrecht Erwin: Das Recht der Revolution. Carl Heymanns Verlag, Berlin, 1934, str. 138.

Altamira, Gimenez de Asua etc.: Espagne. (La vie juridique des peuples.) Paris, Delagrave, str. 374, fr. 30'—.

Annuaire de l'Institut interna-

tional de Philosophie du Droit et de Sociologie juridique, 1934—35, Les Problèmes des Sources du Droit positif (Rapports de MM. Le Fur, Del Vecchio, Goodhart, Morin, Sinzheimer, Djuvara, Réglade, Gurvitch, Horvath, Ganef, Ross, Alexeiev, Koulicher, Kantorovicz, Tasitch), 1934, 45 fr.

Bigne de Villeneuve: La crise du »sens commun« dans les sciences sociales. Etude de méthodologie positive, 1934. 35 fr.

*) Sr. Právník 1934, str. 248 a n.